

Λήξη των εργασιών του Β' Διεθνούς Επιστημονικού Συνεδρίου του Περιοδικού Θεολογία

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

Με την ομιλία του Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Φιλοθέου, Διευθυντή του Κλάδου Εκδόσεων της ΕΜΥΕΕ ολοκληρώθηκαν οι εργασίες του Β' Διεθνούς Επιστημονικού Συνεδρίου του Περιοδικού Θεολογία.

«Η Θεσσαλονίκη, με την αποστολική της παράδοση και τη ζωντανή παρουσία του αγίου Γρηγορίου Παλαμά, δεν είναι απλώς ένας τόπος ιστορίας, αλλά μια διαρκής υπενθύμιση της ευθύνης να συνδέουμε την πίστη με τον λόγο, την παράδοση με την ανανέωση, την πνευματικότητα με την καθημερινή ζωή» ανέφερε ο Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης και σημείωσε ότι «στο πλαίσιο αυτό, η πόλη μας έγινε και πάλι τις ημέρες αυτές κέντρο διαλόγου. Και μάλιστα διαλόγου που δεν

περιορίζεται στα στενά ακαδημαϊκά όρια, αλλά ανοίγεται προς τα μεγάλα ερωτήματα του καιρού μας· ερωτήματα που αγγίζουν τον ίδιο τον άνθρωπο και την ύπαρξή του, μέσα σε έναν κόσμο που αλλάζει ραγδαία».

Ο Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης αναφέρθηκε στις εισηγήσεις που ακούστηκαν από εξέχοντες θεολόγους, φιλοσόφους, επιστήμονες και ερευνητές, που έθιξαν με θάρρος και εμβρίθεια τις προκλήσεις της εποχής της τεχνολογίας και υπογράμμισε ότι οι ομιλίες ανέδειξαν ποικίλες όψεις:

Πρώτον, την ανάγκη να δούμε την τεχνολογία όχι ως εργαλείο, αλλά ως δύναμη που διαμορφώνει τον ίδιο τον τρόπο με τον οποίο σκεφτόμαστε, επικοινωνούμε και ζούμε.

Η τεχνολογία δεν είναι ουδέτερη· ενσωματώνει αντιλήψεις, αξίες και προϋποθέσεις.

Δεύτερον, τον κίνδυνο η τεχνολογική εξέλιξη να μετατρέψει τον άνθρωπο από δημιουργό σε δημιούργημα, από υποκείμενο σε αντικείμενο χειρισμού, όταν λησμονεί την αυθυπερβατική του κλήση.

Τρίτον, τη μεγάλη δυνατότητα που δίνει η τεχνολογία στην επιστήμη, στην ιατρική, στην επικοινωνία, στην εκπαίδευση. Όμως ταυτόχρονα, τονίζει και την ανάγκη για όρια, διάκριση και υπευθυνότητα.

Τέταρτον, την ιδιαίτερη ευθύνη της Εκκλησίας να σταθεί όχι εχθρικά απέναντι στην τεχνολογική πρόοδο, αλλά ως φωνή κριτικού λόγου, διακρίσεως και ελπίδας.

Παράλληλα, επεσήμανε ότι από τις συζητήσεις φάνηκε καθαρά ότι η τεχνολογία επηρεάζει όλα τα επίπεδα της ανθρώπινης ζωής. Επηρεάζει την κοινωνία και τους θεσμούς, διότι μεταβάλλει τον τρόπο που επικοινωνούμε και που οργανώνουμε τη δημόσια σφαίρα. Επηρεάζει την οικονομία, διότι δημιουργεί νέες μορφές εργασίας αλλά και νέες ανισότητες. Επηρεάζει την παιδεία, διότι εισάγει νέους τρόπους μάθησης αλλά και κινδύνους επιφανειακής γνώσης. Και βεβαίως, επηρεάζει τον ίδιο τον άνθρωπο, διότι διαμορφώνει την αυτοαντίληψή του, τον τρόπο που σχετίζεται με τους άλλους και τον Θεό.

Μέσα σε αυτό το πολυσύνθετο πλαίσιο, η φωνή της Εκκλησίας καλείται να είναι ταπεινή αλλά και σταθερή. Να θυμίζει ότι η τεχνολογία, όσο προοδεύει, δεν μπορεί να γίνει αυτοσκοπός. Ο άνθρωπος είναι σημαντικότερος από τα έργα του· είναι πρόσωπο πλασμένο «κατ' εικόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ». Και η αξία του δεν μετριέται με δείκτες αποδοτικότητας ή με ψηφιακά δεδομένα, αλλά με όρους ελευθερίας, σχέσεως και αγάπης.

Μιλώντας για τα πορίσματα του Συνεδρίου τόνισε ότι δεν εξαντλούνται σε απλές διαπιστώσεις και παρουσίασε ορισμένους βασικούς άξονες, που μπορούν να αποτελέσουν θεμέλιο για περαιτέρω εργασία:

Ο διάλογος Εκκλησίας και επιστήμης δεν είναι πολυτέλεια· είναι αναγκαιότητα. Οφείλουμε να συναντηθούμε, να ανταλλάξουμε λόγους και επιχειρήματα, να φωτίσουμε αμοιβαία τις προοπτικές και τα όρια μας.

Η φιλοσοφία και η θεολογία καλούνται να δώσουν όχι τεχνικές λύσεις, αλλά βαθύτερες απαντήσεις για τη φύση της τεχνολογίας, για την τοποθέτηση του ανθρώπου απέναντί της και εν τέλει για το νόημα της ύπαρξης, στη ραγδαίως εξελισσόμενη τεχνολογικά εποχή μας

Η κοινωνία χρειάζεται μια τεχνολογία που υπηρετεί τον άνθρωπο, και όχι έναν άνθρωπο που γίνεται υπηρέτης της τεχνολογίας.

Η Εκκλησία καλείται να μιλήσει με τη γλώσσα του Ευαγγελίου, δηλαδή με τη γλώσσα της αλήθειας και της αγάπης, προτείνοντας όχι φόβο αλλά ελπίδα, όχι άρνηση αλλά διάκριση.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του τόνισε: «Η εργασία μας δεν τελειώνει εδώ. Αντιθέτως, τώρα αρχίζει. Το Συνέδριο αυτό δεν αποτελεί κατάληξη αλλά αφετηρία. Οι εισηγήσεις και οι συζητήσεις μάς προσέφεραν πλούτο γνώσεων και εμπειριών, αλλά κυρίως μας άνοιξαν δρόμους: δρόμους συνεργασίας, δρόμους περαιτέρω μελέτης, δρόμους κοινού στοχασμού».

Ευχαρίστησε ιδιαιτέρως τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο, για την πατρική του ευλογία και την συνεχή του στήριξη σε κάθε πρωτοβουλία που υπηρετεί τον διάλογο της Εκκλησίας με τον σύγχρονο κόσμο, τους Μακαριωτάτους και Σεβασμιωτάτους Προκαθημένους και Ιεράρχες, που με την παρουσία ή την αποστολή αντιπροσωπειών τίμησαν το Συνέδριο, τους εκλεκτούς καθηγητές και ερευνητές, οι οποίοι με τον κόπο και την επιστημονική τους επάρκεια ανέδειξαν τον πλούτο αλλά και τη δυσκολία των θεμάτων, την Οργανωτική και Επιστημονική Επιτροπή, που εργάστηκαν με ανιδιοτέλεια, επιμονή

και λεπτομέρεια, ώστε όλα να γίνουν με τάξη και ευπρέπεια, τους φορείς που στήριξαν την προσπάθεια με την ευγενική τους χορηγία και συμπαράσταση και όλους τους συνέδρους, που με την ενεργό συμμετοχή, με τις ερωτήσεις και τον διάλογό τους, έδωσαν ζωή και περιεχόμενο σε αυτό το Συμπόσιο.

«Η Θεσσαλονίκη θα θυμάται αυτές τις ημέρες όχι μόνον ως μια επιστημονική και θεολογική συνάντηση, αλλά και ως μια πνευματική εμπειρία αδελφοσύνης, φιλίας και συνεργασίας. Κλείνοντας, θα ήθελα να υπογραμμίσω μία αλήθεια: η τεχνολογία μπορεί να προχωρήσει πολύ, μπορεί να κατακτήσει το διάστημα, να επιμηκύνει τη ζωή, να μεταμορφώσει τον κόσμο. Όμως δεν μπορεί να δώσει νόημα στην ανθρώπινη ύπαρξη. Μόνο ο Χριστός, ο Νικητής του θανάτου, μπορεί να χαρίσει πληρότητα, ελευθερία και αληθινή ζωή. Αυτήν την αλήθεια καλείται η Εκκλησία να μαρτυρεί με συνέπεια και αγάπη σε κάθε εποχή» κατέληξε ο Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Φιλόθεος.

Φωτογραφίες: Χρήστος Μπόνης